

จงเปลี่ยน "ของฉัน" ให้เป็น "ของท่าน" และกลายเป็นจักรพรรดิที่ไร้กังวล

ฝึกฝนที่จะใส่จุดพลุสต่อกับสิ่งที่ไร้ประโยชน์ทั้งหมดในหนึ่งวินาที และใช้ความคิดและเวลาของคุณไปในทางที่มีค่า

วันนี้ พ่อกำลังมองดูลูกของท่านในทุกหนแห่งผู้ซึ่งเป็นจักรพรรดิที่ไร้กังวล เพียงในเวลานี้เท่านั้นที่ ชุมมของจักรพรรดิที่ไร้กังวลเช่นนี้ปรากฏให้เห็น เพราะเป็นเพียงเวลานี้ที่พ่อรับเอาความกังวลทั้งหมด ของลูกไปและทำให้ลูกกลายเป็นจักรพรรดิที่ไร้กังวล และนี่จึงเป็นเหตุผลว่าทำไมชุมมของลูกจึงปรากฏ ให้เห็นได้เพียงในเวลานี้เท่านั้น นับตั้งแต่เวลาที่ลูกตื่นนอนในตอนเช้า ลูกก็มั่นคงอยู่ในสภาพที่ไร้กังวล ในขณะที่รับประทาน ดื่มน้ำ และทำทุกสิ่ง ลูกจะไม่มีความกังวลใดๆ เลย เมื่อลูกนอนหลับ ลูกก็ไร้ความ กังวล ลูกเป็นจักรพรรดิแต่ก็ไร้ความกังวล ลูกมีประสบการณ์เช่นนี้เมื่อลูกตื่นนอนและเมื่อลูกเข้านอน หรือไม? ลูกทุกคนได้มอบความกังวลทั้งหมดของคุณให้แก่พ่อและได้รับความซาบซึ้งทางจิตวิญญาณนี้ และด้วยเหตุนี้ลูกจึงกลายเป็นจักรพรรดิที่ไร้กังวล หากลูกมีความกังวลใดๆ ในขณะที่เคลื่อนไหวไป ความ กังวลนั้นจะทำให้ลูกเป็นอย่างไร? เมื่อลูกมีความซาบซึ้งทางจิตวิญญาณเช่นนี้ ประกายแห่งแสงจะปรากฏ ให้เห็นบนหน้าผากของคุณ หากมีความวิตกกังวลใดๆ ตะกร้าแห่งภาระก็จะปรากฏขึ้นที่นั่น ดังนั้น พุทธ: ลูกชอบประกายแห่งแสงนี้หรือชอบตะกร้าแห่งภาระ? ลูกซึ่งเป็นจักรพรรดิที่ไร้กังวลต่างก็มีความรักต่อ ตนเอง และเมื่อลูกโอบน้อมอยู่ในสภาพเช่นนี้ ผู้คนที่ได้เห็นแสงที่เปล่งประกายของลูกก็จะมีความรักอย่าง มากมายต่อลูก ด้วยเหตุนี้บัพดาตาจึงทำให้ลูกๆ อยู่อย่างมั่นคงในสำนักของการเป็นจักรพรรดิที่ไร้กังวล อยู่เสมอ นี่คือเหตุผลที่เหล่าผู้เลื่อมใสศรัทธาของคุณได้แสดงภาพของคุณอย่างเป็นผู้ที่สามมกกุสสองชั้น ชั้นหนึ่งคือมกกุสแห่งแสง และอีกชั้นหนึ่งคือมกกุสแห่งอำนาจแห่งชัยชนะที่ลูกได้รับเหนือกิเลส พวกเขา แสดงให้เห็นภาพมกกุสสองชั้น และนี่คือสาเหตุที่บัพดาตาให้คำสอนนี้แก่ลูกทุกคนเสมอว่า: มันเป็นเรื่อง ที่ง่ายมากที่จะคงอยู่ในความสุขอยู่เสมอ อะไรคือเรื่องง่ายล่ะ? ก็เพียงแค่ส่งมอบจิตสำนึกที่มีขีดจำกัดของ "ของฉัน" ให้กับพ่อ เมื่อลูกเปลี่ยน "ของฉัน" ให้เป็น "ของท่าน" ลูกก็จะกลายเป็นจักรพรรดิที่ไร้กังวล มีความแตกต่างเพียงแค่ตัวอักษรเดียว นั่นคือคำว่า (T)era (ของท่าน) และ (m)era (ของฉัน) ด้วยความ แตกต่างเพียงแค่ตัวอักษรเดียวนี้ ลูกก็กลายเป็นจักรพรรดิที่ไร้กังวล สิ่งนี้ง่ายใช่ไหม? ลูกได้กลายเป็น จักรพรรดิที่ไร้กังวลแล้วใช่ไหม? หรือว่าลูกยังคงมีความกังวลอยู่บ้าง? หากเมื่อใดก็ตามที่ลูกมีความ กังวลแทนที่จะเป็นความซาบซึ้งทางจิตวิญญาณ ความแตกต่างนั้นเป็นเพราะลูกยอมรับทุกสิ่งที่เป็น "ของ ท่าน" ให้กลายเป็น "ของฉัน" ดังนั้น ลูกทุกคนได้แสดงให้เห็นถึงอะไรในทางปฏิบัติ? ลูกได้มอบ ความกังวลทั้งหมดของคุณไปแล้วหรือยัง? หรือว่าบางครั้งลูกก็ปล่อยความซาบซึ้งทางจิตวิญญาณไปแล้ว กลับมามีความกังวล? ลูกมีความกังวลบ้างไหม หรือลูกอยู่อย่างไร้กังวลอยู่เสมอ? ผู้ที่อยู่อย่างเป็น จักรพรรดิที่ไร้กังวลอยู่เสมอ ยกมือขึ้น! จักรพรรดิที่ไร้กังวล ลูกแน่ใจหรือไม่? หรือแค่บางครั้งเท่านั้น? จักรพรรดิที่ไร้กังวล ยกมือขึ้นสูงๆ! แม้กระทั่งผู้ที่เป็นสิ่งนี้แค่บางครั้ง! การกังวลเกี่ยวกับงานรับใช้ เป็น เรื่องที่แตกต่างออกไป ความกังวลนั้นเป็นวิธีการทำให้ผู้อื่นไร้กังวล หากลูกมีชั้นสการของความกังวลใน เวลานั้น จงเปลี่ยนคำว่า "ของฉัน" ให้เป็น "ของท่าน" มอบความกังวลของคุณให้แก่พ่อ และรับความ ซาบซึ้งทางจิตวิญญาณนี้ไป เพราะพ่อมาเพื่อนำเอาความกังวลของคุณๆออกไป และให้ความซาบซึ้งแก่ พวกเขา ดังนั้น จงตรวจสอบภายในตัวลูกเองว่า: บางครั้งฉันปล่อยให้ชั้นสการเก่าที่ฝังรากลึกมายาวนาน ปรากฏขึ้นใหม่อีกหรือไม่? นี่เป็นเพราะว่า บัพดาตาได้บอกลูกมาระยะหนึ่งแล้วว่า ตามเวลาปัจจุบัน อะไรก็

สามารถเกิดขึ้นได้ มันสามารถเกิดขึ้นได้ทุกเมื่อ และด้วยเหตุนี้ลูกแต่ละคนจึงต้องใส่ใจกับตนเอง: ฉันสามารถใส่ชุดฟูลสตอปได้ในหนึ่งวินาทีเมื่อฉันต้องการหรือไม่? ตัวอย่างเช่น เมื่อลูกมีความคิดที่ไร้ประโยชน์ ลูกสามารถจบสิ้นความคิดที่ไร้ประโยชน์นั้นได้ภายในหนึ่งวินาทีด้วยการใส่ชุดฟูลสตอปหรือไม่? ลูกมีการฝึกฝนเช่นนั้นหรือไม่? หรือว่าในเวลานั้น ตามสถานการณ์ ลูกจำเป็นต้องใช้ความพยายามเพื่อที่จะจบสิ้นความคิดที่ไร้ประโยชน์นั้น? ลูกพยายามที่จะใส่ชุดฟูลสตอป แต่แทนที่จะเป็นเช่นนั้น ลูกกลับใส่เครื่องหมายคำถามแทน หากในเวลานั้น ลูกยังคงคิดต่อไปเรื่อยๆว่า “ทำไม?” “อะไร?” หรือ “อย่างไร?” เช่นนั้นแล้ว เป้าหมายที่ลูกมีที่จะกลับไปพร้อมกับพ่อ พ่อก็จะกลับไปภายในหนึ่งวินาที ท่านเป็นจุด หนึ่งวินาทีก็เป็นจุด และจุดฟูลสตอปก็เป็นจุดเช่นกัน ลูกเคยฝึกฝนเช่นนั้นหรือไม่? หากลูกฝึกฝนสิ่งนี้ตั้งแต่ต้นเป็นต้นไป โดยการวางมือของลูกไว้ในมือแห่งศรัทธาของพ่อ ลูกก็จะสามารถกลับไปบ้านได้เช่นเดียวกับพ่อ ด้วยเหตุนี้บรรพดาจึงได้บอกลูกก่อนหน้านี้ให้ลูกขีดเส้นใต้เน้นย้ำถึงการใส่ใจในสองสิ่งสองสิ่งนั้นคืออะไร?

หนึ่งคือสมบัติที่มีค่าแห่งความคิด และอีกหนึ่งคือสมบัติที่มีค่าแห่งเวลา ลูกได้รับสมบัติที่มีค่ามากมาย ทั้งสมบัติที่มีค่าแห่งความรู้ สมบัติที่มีค่าแห่งพลัง และลูกยังได้รับวิธีการหลักทั้งหมดสำหรับการที่จะกลับมาสมบูรณ์ด้วยโยคะ เพราะเวลาของยุคบรรจบพบกันนี้เป็นเวลาที่พิเศษสุดและล้ำค่าที่สุดในทั้งวงจร ลูกจึงสามารถได้มาซึ่งการบรรลุผลได้มากเท่าที่ลูกต้องการในเวลานี้ เพราะชาติเกิดเดิยวนี้เป็นชาติเกิดที่สูงส่งมาก ลูกต้องสร้างรางวัลของลูกสำหรับหลายๆชาติเกิดในชาติเกิดเดิยวนี้ ลูกต้องไม่เสียเวลาแม้แต่วินาทีเดียวในยุคบรรจบพบกัน หนึ่งวินาทีเชื่อมโยงกับหลายๆชาติเกิด หนึ่งปีของการสะสมเทียบเท่ากับหลายปีของการบรรลุผล ดังนั้น คุณค่าของเวลานี้จึงไม่ใช่เพียงแค่วินาทีและนาฬิกา แต่หนึ่งชั่วโมงก็ยังยิ่งใหญ่ แม้กระทั่งหนึ่งวินาทีก็ยิ่งใหญ่ และความคิดคือรากฐานหลักสำหรับชาติเกิดในยุคบรรจบพบกันนี้ ดูลสิ เมื่อลูกมีโยคะ ลูกพูดว่า "มานมานาบาฟ" และนี่คือสิ่งที่ เป็นพื้นฐานของรากฐานของลูก หน้าที่ของจิตใจคือการคิด และการที่ลูกจะได้สัมผัสกับการจารึกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึงก็ผ่านทางความคิดของลูกเท่านั้น ลูกทำให้ผู้อื่นได้ฝึกฝนสิ่งนี้เป็นพิเศษด้วยการแบ่งปันความคิดที่หลากหลายให้แก่กันใช่หรือไม่? ดังนั้น จงตรวจสอบทุกสิ่ง ว่าเวลาอันมีค่าของลูกตลอดทั้งวัน ในขณะที่ลูกเคลื่อนไหว ในขณะที่ทำทุกสิ่ง และมีความสัมพันธ์กับผู้อื่น ได้ถูกใช้ไปในทางที่มีค่าหรือไม่? เพราะเวลาเหล่านี้มีคุณค่า ความคิดของลูกทำให้ลูกเป็นผู้ทรงอำนาจ

บรรพดาบอกกับลูกซ้ำแล้วซ้ำเล่าว่า: โอ้ลูกๆ ผู้เป็นที่รักของบรรพดา ลูกๆที่อยู่ในหัวใจของฉัน เวลานี้จงจบสิ้นบัญญัติแห่งการสูญเสีย จงใช้ทุกสิ่งในทางที่มีค่า การใช้ทุกสิ่งในทางที่มีค่าคือความสำเร็จ อย่าคิดว่าเวลาผ่านไปเพียงแค่วินาทีเดียว ลูกต้องใส่ใจต่อตนเองอย่างแนบแน่นให้มากถึงขนาดที่ว่าทุกวินาทีและทุกความคิดจะต้องถูกใช้ไปในทางที่มีค่า จงตรวจสอบตนเองถึงขนาดนี้ในแง่ของการใส่ชุดฟูลสตอป อย่าได้มีความไม่ระมัดระวังเกิดขึ้น เช่นการพูดว่า: "บรรพดาเคยพูดสิ่งนี้ไว้ แต่ฉันไม่เข้าใจ ฉันไม่ได้คิดถึงเรื่องนั้นในตอนนั้น" เวลานี้กำลังผ่านไปอย่างรวดเร็วมาก และมันก็จะผ่านพ้นไป บรรพดาปรารถนาที่จะนำเอาความไม่ระมัดระวังออกไปจากลูกทุกคน บาบามาต้องการได้ยินคำว่า "ฉันไม่เข้าใจ" หรือ "ฉันไม่ได้คิด" ตอนนีปีใหม่กำลังจะมาถึง ดังนั้นก่อนที่ปีใหม่จะเริ่มต้น จงจบสิ้นความไม่ระมัดระวังและความเกียจคร้านในโลกของบราห์มิน ความเกียจคร้านมีหลายประเภท ตอนนีจึงเริ่มฝึกฝนสิ่งนี้ในช่วงเวลาที่เหลืออยู่ของปีนี้ และเมื่อปีใหม่เริ่มต้นขึ้น จงมีความกล้าหาญและวางความคิดนี้ไว้เบื้องหน้าบรรพดาและกล่าวคำอำลาผ่านไป พร้อมกับปีนี้จงกล่าวคำอำลาสิ่งนี้ด้วย ลูกสามารถให้สิ่งนี้ได้ไหม? ลูกสามารถให้สิ่งนี้ได้ไหม? ผู้ที่สามารถกล่าวคำอำลาได้ ยกมือขึ้น! (ทุกคนยกมือขึ้น!) ว้า ลูกๆ! ว้า! ลูกทำให้บรรพดาพอใจมากด้วยการยกมือขึ้น บรรพดาได้เห็นว่าลูกๆ หลายคนจำได้ว่าจะต้องให้การตอบแทนสำหรับสิ่งที่พวกเขายกมือขึ้น ในขณะที่บางคนกลับประมาทในการจดจำสิ่งนี้ ลูกมีการสนทนากับใจถึงใจกับบรรพดา

ดาว่า “เดี๋ยวมันจะเกิดขึ้น บาบ่า ท่านคอยดูเถอะ มันกำลังจะเกิดขึ้นเดี๋ยวนี้แหละ มันจะเกิดขึ้นเดี๋ยวนี้แหละ” บัพดาดาอึ้งเมื่อท่านได้ยินสิ่งนี้จากลูกๆที่ประมาทพูดเช่นนั้น แล้วท่านจะทำอะไรได้อีกเล่า? ก็ดีแล้ว ลูกคิดว่าลูกกำลังจะทำสิ่งนั้น คิดว่าลูกกำลังจะทำสิ่งนี้อยู่... หลายคนคิดเช่นนั้น แต่จะพูดถึงการที่พวกเขาตรวจสอบตนเองอย่างไรดีว่าพวกเขากำลังทำสิ่งนั้นอยู่หรือไม่? พวกเขาก็กลายเป็นคนประมาทและไม่ระมัดระวังไป

วันนี้ บัพดาดาได้เห็นว่าคุณทุกคนในประเทศของคุณและในสถานที่ของคุณสามารถได้ยินและมองเห็นทุกสิ่งอย่างชัดเจน บัพดาดากำลังบอกลูกๆ ที่มาอยู่เบื้องหน้าท่านด้วยตนเอง และลูกๆที่กำลังรับฟังและกำลังอยู่ในสถานที่ของตนเองว่า: ตอนนี้ขอให้ขีดเส้นใต้เน้นย้ำในเรื่องของความพยายาม ความคิด และเวลาของลูกๆในยุคบรรจบพบกัน ในวิชาของความรัก ลูกๆส่วนใหญ่ได้สอบผ่านแล้ว ลูกทุกคนกำลังก้าวหน้าไปเป็นอย่างดีมากบนพื้นฐานของความรัก เพราะความรักนั้น เนื่องมาจากบาปได้รับการตอบสนองของความรักที่ลูกๆมีต่อพ่อ ลูกจึงก้าวไปข้างหน้า แต่พอรู้สึกได้ว่า เช่นเดียวกับที่ลูกมีประสบการณ์ในความรักในท่านองเดียวกัน ลูกก็ต้องให้ความใส่ใจเป็นพิเศษในวิชาของการจดจำระลึกถึงและการทำลายบาปที่ลูกได้ก่อไว้หลายต่อหลายชาติเกิดด้วยเช่นกัน เพราะเหตุใด? เพราะเมื่อบาปของลูกถูกทำลายแล้วเท่านั้นลูกจึงจะสามารถกลับไปพร้อมกับพ่อได้ มิฉะนั้น ลูกก็จะตามหลังท่านไป พอรู้สึกว่าการตอบสนองด้วยความรัก คือการที่ลูกทำตามสิ่งที่พ่อผู้เป็นที่รักบอกให้ลูกทำอย่างแนบเนียน เนื่องจากลูกรักพ่อ ความปรารถนาของพ่อคือการให้เราได้อยู่ด้วยกัน ลูกได้เข้ามาในอาณาจักรของลูกพร้อมกับพ่อบรรพมา การเข้ามาในอาณาจักรหมายถึงการได้เป็นส่วนหนึ่งของราชวงศ์ แม้ว่าลูกอาจจะไม่ได้นั่งบนบัลลังก์ แต่อย่างน้อยลูกก็ได้เป็นมิตรสหายของสมาชิกในราชวงศ์ บัพดาดาได้เคยบอกลูกไว้ก่อนหน้านี้แล้วว่าจจะรับรู้หรือจะตระหนักถึงสิ่งนี้ได้อย่างไร นับตั้งแต่วันที่ลูกได้เข้ามาศึกษาความรู้นี้ ไม่ว่าลูกจะมีอายุในความรู้นี้มานานเท่าใด หากลูกได้นั่งบนบัลลังก์หัวใจของบัพดาดาอยู่เสมอนับตั้งแต่นั้นมา - สำหรับผู้ที่ยังคงนั่งอยู่บนบัลลังก์หัวใจนี้มาเป็นระยะเวลาที่ยาวนาน ผู้ที่ไม่เคยเอาเท้าก้าวลงไปในกองฝุ่นเลย ตามนั้นแล้วพวกเขาจะได้เข้ามามีความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดกับราชวงศ์ พวกเขาจะกลายเป็นส่วนหนึ่งของราชวงศ์ ลูกมีความรัก และผู้ที่มีความรักย่อมจะไม่รีรอที่จะเติมเต็มความรับผิดชอบของความรัก ผู้ที่นั่งอยู่บนบัลลังก์หัวใจก็จะมีความสัมพันธ์บางอย่างในยุคทองแดงและยุคเหล็กด้วยเช่นกัน พวกเขาจะอยู่อย่างใกล้ชิดกันด้วยเหตุนี้ผู้ที่กำลังเติมเต็มความรับผิดชอบของความรักจะยังคงนั่งอยู่บนบัลลังก์หัวใจอยู่เสมอและประกาศสิทธิของตนชาติแล้วชาติเล่า ด้วยเหตุนี้บัพดาดาจึงรักลูกทุกคน บาบ่าได้ให้ใบประกาศนียบัตรแก่ลูกส่วนใหญ่ที่สอบผ่านในวิชานี้ ตอนนี้ลูกต้องสอบผ่านในทุกวิชาอย่างแนบเนียน ลูกต้องสอบผ่าน (pass) และอยู่ใกล้ชิด (paas) อัจชะ

ลูกๆที่มาเป็นครั้งแรก ยินขึ้น! ผู้ที่มาเป็นครั้งแรก ครึ่งหนึ่งของห้องเป็นลูกใหม่ บัพดาดากำลังให้การต้อนรับกับผู้ที่มา ขอแสดงความยินดี ขอแสดงความยินดีที่ได้มาที่นี่เป็นครั้งแรก แม้ว่าลูกจะมาสาย แต่ลูกก็มาถึงก่อนที่จะสายเกินไป ตอนนี้จงให้ความใส่ใจที่จะเป็นผู้ที่เพียรพยายามอย่างเข้มข้นในระยะเวลาอันสั้นและสร้างอนาคตของลูกให้มากเท่าที่ลูกต้องการ ด้วยความพยายามอย่างเข้มข้นของลูก ลูกสามารถก้าวไปข้างหน้าได้ เพราะแม้ในตอนนี้ก็ยังมีโอกาสที่จะเพียรพยายามต่อไป ลูกสามารถก้าวไปข้างหน้าได้มากเท่าที่ลูกต้องการ บัพดาดาและครอบครัวที่สูงส่งนี้จะส่งกระแสพลังให้ลูกเพื่อช่วยให้ลูกก้าวไปข้างหน้าพร้อมกับพวกเขา ดังนั้นจงก้าวไปข้างหน้า! จงมีความกล้าหาญ! ด้วยความกล้าหาญของลูกและความช่วยเหลือจากบัพดาดาและรวมทั้งครอบครัว จงก้าวไปข้างหน้า! โอเคไหม? พุดว่าใช่! ก้าวไปข้างหน้า! อัจชะ

ชาวมรุตัน: ผู้ที่มาจากมรุตันนั้นโชคดี จงทำให้ชุมชนเข้มแข็งขึ้นอีกสักหน่อยและสร้างมิตรร่วมทางของ

ลูกขึ้นมา อย่าได้สร้างมิตรร่วมทางเพื่อสิ่งอื่นใด ผู้ที่มาจากมรฐบันควรทำให้กันและกันเป็นมิตรร่วมทางของพวกเขาสำหรับสิ่งนี้และประกาศสิทธิในอันดับหนึ่ง ลูกจะประกาศสิทธินั้นหรือไม่? จงให้เรื่องที่ผ่านมาไปแล้วให้มันผ่านไป จงให้อดดีเป็นอดีต ไม่ว่าจะเป็นอะไรขึ้นก็ตาม ทุกคนต่างก็ได้เห็นหรือได้ยินเรื่องเหล่านั้นมาแล้ว และผู้ที่มาจากมรฐบันนั้นก็ยังมีโอกาสทองอันยิ่งใหญ่ ทุกคนก็ถูกรวมอยู่ในมรฐบัน หากผู้ที่มาจากมรฐบัน – และนี่ไม่ได้หมายความว่าผู้ที่มาจากพันดาฟบาวันจะแยกออกจากผู้ที่มาจากสถานที่อื่นไม่เลย มรฐบันหมายความว่าทุกคนเป็นหนึ่งเดียวกัน ดังนั้น ลูกผู้ที่อยู่ในมรฐบันคิดว่าลูกจะทำได้หรือไม่? ผู้ที่จะทำสิ่งนี้ ยกมือขึ้น! ทุกคนยกมือขึ้น ลูกบางคนคิดว่าลูกต้องทำสิ่งนี้และนั่นไม่ใช่เรื่องใหญ่ เพราะลูกมีบัปดาดาและดาดี้ มันจึงไม่ใช่เรื่องใหญ่ แล้วเหล่าดาดี้คิดว่าอย่างไร? ผู้ที่มาจากมรฐบันนั้นเป็นที่หนึ่ง นี่เป็นเรื่องที่ดี บาบาได้บอกให้ทุกคนทำสิ่งนี้และแสดงให้ทุกคนเห็น อย่างไรก็ตามมรฐบันก็ล้อมมรฐบัน ขอให้ทุกคนให้กระแสน้ำสำหรับสิ่งนี้ แล้วมันจะเกิดขึ้น มันไม่ใช่เรื่องใหญ่อะไร อย่าให้มีชื่อหรือร่องรอยของอุปสรรคใดๆ โอเค บางสิ่งบางอย่างอาจจะเคยเกิดขึ้นและมีการโต้เถียงกันบ้าง แต่มันก็จบลงไปแล้ว เมื่อนานมาแล้ว ตอนที่ดาดี้อยู่ที่นี้ ทุกคนได้ทำให้บทเรียนของคำว่า "ฮาจี" นั้นหนักแน่นมั่นคง ไม่มีใครพูดคำว่า "ไม่" แต่ทุกคนพูดคำว่า "ฮาจี" ดีมาก มรฐบันจะมาเป็นอันดับหนึ่ง บัปดาดามีความซาบซึ้งของมรฐบัน ท่านมีความซาบซึ้งสำหรับทุกๆ โชน ตอนนี้มรฐบันอยู่เบื้องหน้าบาบา แต่บาบากำลังบอกผู้ที่มาจากทุกโชนว่า: ฮาจี ดวงวิญญาณที่แสนหวาน, บทเรียนนี้มั่นคงสำหรับทุกคนหรือไม่? มันคงไหม? มรฐบันควรได้รับรางวัลนี้ ลูกสามารถปล่อยให้เรื่องในอดีตเป็นอดีตได้ในหนึ่งวินาที โอเค ลูกคือผู้ที่กำลังเพียรพยายามอยู่ และบางสิ่งบางอย่างก็เกิดขึ้น แต่ในตอนนี้ จงปล่อยให้อดีตเป็นอดีต แล้วโยบิบนต่อไป ผู้ที่จะโยบิบนได้นั้นต้องปล่อยวางอดีตเสียก่อน แล้วเมื่อนั้นเท่านั้นพวกเขาจึงจะสามารถโยบิบนได้ ดีมาก

ตอนนี้ ขอให้ชาวคุชราตทำสิ่งใหม่ๆ บ้าง บัปดาดาได้บอกให้ผู้มาจากเดลีทำสิ่งใหม่ๆ ด้วยเช่นกัน บัปดาดาได้รับข่าวว่าเยาวชนจากแผ่นดินนี้และจากต่างประเทศได้เริ่มต้นทำบางสิ่งบางอย่างแล้ว และสิ่งนั้นจะสามารถให้ผลลัพธ์ที่ดีได้ สิ่งประดิษฐ์นี้เพิ่งเริ่มต้นขึ้นเท่านั้น แต่บาร์ตและดินแดนต่างประเทศสามารถร่วมกันสร้างความมหัศจรรย์ได้ ตอนนี้ลูกเพิ่งเริ่มต้น และผู้ที่มาจากเดลีก็รักษาความกล้าหาญไว้ได้เป็นอย่างดี ลูกได้เริ่มต้นแล้ว และหากสิ่งนี้แพร่กระจายไปทั่วโลกแล้ว ดินแดนต่างประเทศและบาร์ตจะกลายเป็นครอบครัวบราห์มินเดียวกันต่อหน้าโลก และจะรวมโลกให้เป็นหนึ่งเดียว สิ่งนี้ได้เริ่มต้นขึ้นแล้ว อย่างไรก็ตาม ตอนนี้ขอให้มีการโปรแกรมหใหญ่ ที่ลูกจะมีผู้คนจากประเทศต่างๆ เดินทางมาร่วมงาน และทำให้เป็นที่รู้จักไปทั่วโลกว่าทุกคนเป็นพี่น้องกัน เป็นลูกของพ่อผู้เดียวกัน ขอให้เสียงแห่งความเป็นพี่น้องกันแพร่กระจายออกไปเรื่อยๆ บนเวทีเดียวกัน, ขอให้ทุกคนจากหลากหลายสถานที่ได้รับประสบการณ์พิเศษ ลูกทุกคนกำลังวางแผนสำหรับสิ่งนี้อยู่ ตอนนี้ลูกกำลังก้าวไปสู่ความไม่มีขีดจำกัด ให้ทุกคนรู้ว่านี่คือครอบครัวของพระเจ้า ขอให้สิ่งนี้เป็นที่รู้จักอย่างกว้างขวาง ทุกคนที่กำลังมาร่วมงานต่างก็กำลังทำงานรับใช้ ลูกกำลังใช้ความพยายามของตนเองและกำลังทำงานของพระเจ้านี้ด้วย สิ่งนี้จะกลายเป็นที่รู้จักไปทั่วโลกเช่นกัน ว่านี่คือครอบครัวเดียวกัน อ้อชะ

บัปดาดา กำลังแสดงความยินดีกับลูกทุกคนในทุกหนแห่ง ขอแสดงความยินดีสำหรับการก้าวไปข้างหน้าในทุกวันและทุกชั่วโมง เวลา กำลังรอลูกอยู่ แต่ลูกไม่ต้องรอเวลา ลูกสามารถทำให้เวลาแห่งความสมบูรณ์ใกล้เข้ามาได้มากเท่าที่ลูกต้องการ ลูกบราห์มินทั้งหลายไม่ควรคิดว่าลูกจะพร้อมเมื่อเวลามาถึง ลูกต้องทำให้เวลานั้นใกล้เข้ามา เวลา กำลังบอกพ่อว่า "ดวงวิญญาณบราห์มินทั้งหลาย จงทำให้ฉัน ผู้เป็นเวลา ใกล้เข้ามาตอนนี้" วัตถุประสงค์ที่กำลังบอกพ่อว่า "จงทำให้ความสมบูรณ์ใกล้เข้ามาตอนนี้" ดังนั้น บัปดาดาควรจะให้คำตอบอย่างไรดี? ท่านควรจะตอบว่าอย่างไร? ท่านควรจะพูดว่า: ตอนนี้เวลาใกล้เข้ามาแล้วหรือ? ท่านควรจะให้คำตอบเช่นนี้ในนามของลูกหรือไม่? ท่านควรตอบว่าอะไร? พุติ! ท่านควรตอบ

ว่าอย่างไร? ตอนนี้ จงทำให้ความสมบูรณ์ใกล้เข้ามา นั่นคือ จงทำให้ตนเองเพียบพร้อมและสมบูรณ์พร้อม เพราะบรรดาจะไม่กลับไปเพียงลำพัง ท่านจะกลับไปพร้อมกับลูกๆ ดังนั้น จงกำหนดวันที่มา! ภายในเมื่อไหร่? ลูกได้รับมอบหมายงานบางอย่างแล้ว ดังนั้นตอนนี้จงปรึกษาหารือกันในบรรดาลูกๆเอง บรรดาควรให้คำตอบอะไรกับวัตถุธาตุ? วัตถุธาตุต่างก็กำลังเป็นทุกข์อย่างมาก ดวงวิญญาณที่ไม่มีความสุขกำลังร้องให้อยู่ภายในจิตใจของพวกเขา เวลานี้จงเพิ่มการรับใช้ด้วยจิตใจของลูก ลูกกำลังรับใช้ด้วยจิตใจอยู่แล้ว แต่ขอให้สิ่งนี้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง จงเพิ่มมันให้มากยิ่งขึ้นไปอีกในตอนนี เพราะวัตถุธาตุต่างๆและดวงวิญญาณที่ไม่มีความสุขกำลังมาหาพ่อและร้องไห้ด้วยความทุกข์ระทม ดังนั้นลูกต้องให้ประสบการณ์ของความสงบและความสุขแก่พวกเขา พวกเขาต้องการความสงบแม้เพียงหนึ่งวินาที: "ขอความสงบให้เราสักนิดเถิด!" เมื่อคนกำลังหิวโหย เขาย่อมต้องการบางสิ่งบางอย่าง แม้เพียงเล็กน้อยก็ตาม ดังนั้นเวลานี้จงเพิ่มการรับใช้ด้วยจิตใจของลูก ตอนนี้ลูกกำลังทำงานรับใช้ด้วยคำพูด และบรรดาพาก็อใจกับสิ่งนั้น อัจชะ จดจำการบ้านที่บรรดาได้ให้แก่ลูกไว้ และคอยเตือนผู้อื่นด้วย อัจชะ

ถึงลูกๆของบรรดาผู้ซึ่งนั่งอยู่บนบัลลังก์หัวใจของท่าน ถึงลูกๆผู้ซึ่งกำลังก้าวไปข้างหน้าอย่างต่อเนื่องอยู่เสมอในงานของการให้คุณประโยชน์ต่อโลก นอกจากการให้ตรัสรู้แล้ว บรรดายังให้ความรักจากหัวใจของท่านและแสดงความยินดีกับลูกด้วย ขอแสดงความยินดี ในขณะที่นั่งอยู่ห่างไกล ลูกแต่ละคนกำลังสัมผัสได้ว่าตนเองกำลังอยู่เบื้องหน้าบาปเป็นการส่วนตัว และในขณะที่หลอมรวมลูกทุกคนไว้ในหัวใจของท่าน บรรดาาก็กล่าวว่า: นมัสเต นมัสเต

พร: ขอให้ลูกเป็นตัวของความสำเร็จ ด้วยการรับใช้อย่างเป็นภาพลักษณ์แห่งความสมดุลของความรักและพลัง

ลูกมีความรักต่อพ่อในดวงตาข้างหนึ่ง และมีความตระหนักรู้ในหน้าที่(งานรับใช้)ที่พ่อมอบหมายให้กับลูกในดวงตาอีกข้างหนึ่งอยู่เสมอ ในท่านองเดียวกัน นอกจากการเป็นภาพลักษณ์ของความรักแล้ว เวลานี้จงกลายเป็นภาพลักษณ์ของพลังด้วย นอกจากความรักแล้ว ขอให้คำพูดของลูกเต็มเปี่ยมไปด้วยพลังที่ลูกสามารถทะลุทะลวง(เข้าถึง)หัวใจของใครก็ตามได้ เปรียบดังแม่สั่งสอนลูกของตนด้วยคำพูดใดก็ตามที่จำเป็น แต่เพราะด้วยความรักของแม่ คำพูดเหล่านั้นจึงไม่รู้สึกรุนแรงหรือขมขื่น ในท่านองเดียวกัน จงบอกความรู้ที่แท้จริงนี้แก่ทุกคนด้วยถ้อยคำที่ชัดเจน แต่ขอให้คำพูดเหล่านั้นเต็มเปี่ยมไปด้วยความรัก ที่ลูกจะกลายเป็นตัวแห่งความสำเร็จ

คติพจน์: จงทำให้พ่อผู้ทรงพลังอำนาจเป็นมิตรร่วมทางของลูก แล้วลูกจะหลุดพ้นจากการต้องสำนึกผิด, เลียใจกับสิ่งที่ทำลงไป

*** โอม ชานติ ***

สัญญาที่ละเอียดอ่อน: อยู่ในสภาพภูเขไฟ และมีประสบการณ์การจจระลึงถึงที่มีพลัง

เช่นเดียวกับที่รังสีของดวงอาทิตย์แผ่กระจายไปทั่วทุกหนแห่ง ในท่านองเดียวกัน ในสภาพของการเป็นนายผู้ทรงอำนาจ จงสัมผัสประสบการณ์ของการแผ่กระจายรังสีแห่งพลังและคุณสมบัติพิเศษไปทั่วทุกหนแห่ง สำหรับสิ่งนี้ จงทำให้ตนเองมั่นคงอยู่บนที่นั่งแห่งการตระหนักรู้ในความเคารพตนเองที่ว่า: "นั่นคือดวงวิญญาณที่เป็นนายผู้ทรงอำนาจ นั่นคือผู้ทำลายอุปสรรค" จงให้โยคะของลูกเป็นเหมือนดังภูเขไฟ แล้วจะไม่มียุโรปสรรคใดสามารถเข้ามาขวางหน้าลูกได้